

hvad der en Gang er paabegyndt og fremmet saa vidt, som Tilfældet er med denne Kirke, bør naturligvis helt og fuldt føres til Ende.

Jeg vil i Tilslutning til, hvad der er udtalt af det ærede Medlem Hr. N. Johan Laursen, sige, at der fra Befolkningens Side er ydet meget store Ofre for at faa denne Kirke opført. Der er indsamlet Beløb, som andrager omkring 275 000 Kr., og Kommunens Udgifter vil, naar Grundens Værdi medregnes og alt, hvad der laves omkring Kirken, er fuldført, andrage 135 000 Kr. Under Hensyn til disse store Ofre fra Befolkningens Side vil jeg meget henstille til den højtærede Kirkeminister, at der bevilges yderligere de 25 000 Kr., saa at Kirken kan gøres helt færdig. Jeg vil imidlertid gerne tilføje, at hvis der ikke kan opføres en større Bevilling paa Finansloven til dette Formaal i Aar, end der allerede er opført, vil det naturligvis ogsaa være tilfredsstillende, om der blot gives Tilsagn om, at de 25 000 Kr. vil blive ydet, selv om de først kommer paa Finansloven for 1926—27. Jeg beder den højtærede Kirkeminister modtage dette Andragende med Velvillie.

Det ærede Medlem Hr. Martin Hansen advarede mod en Omlægning af Skatterne paa en saadan Maade, at vi fik flere direkte Skatter. Han sagde: Jeg skulde tro, at det ikke lader sig gøre at belaste den direkte Beskatning yderligere, end den er i Øjeblikket. Ja, hvorfor nu ikke det? Efter det Finanslovsforslag, der ligger paa Tingets Bord, udskrives der i Skatter paa Indkomst 80 500 000 Kr., i Skatter paa Formue 44 500 000 Kr., det er tilsammen 125 Mill. Kr. Skatter paa faste Ejendomme udskrives til et Beløb af 11 036 000 Kr., og Forbrugsafgiften beløber sig til 209 950 000 Kr.; endvidere er der Omsætningsafgifter, Gebyrer, Sportler, Kendelser m. m.; der tilsammen andrager et Beløb paa 41 055 202 Kr. Det er alt i alt 387 041 202 Kr., som Finansministeriet regner med at skulle indkassere hos den danske Befolkning i Skatter.

Jeg vil nu gerne spørge: Hvorfor kan ikke hele dette Beløb inkasseres som direkte Skatter, naar Befolkningen dog skal ud med Pengene? Jeg vilde dog tro, at man ved en direkte Beskatning vilde kunne lægge Byrderne mere ligeligt, end det er muligt ved en indirekte Beskatning. Jeg ved jo nok, at en hel Del Skatter betegnes som Luksusskatter f. Eks. Restaurationsskatten, og jeg vil ikke bestride, at en hel Del af den Fortæring, der finder Sted paa Restaurationer, er Luksus; men jeg tror, at langt den over-

vejende Del af, hvad der nydes paa Restaurationer, nydes af Folk, der ikke kan komme til deres Hjem, men er henvist til at maatte gaa paa Restauration og tage deres Mad, og jeg ser ikke Retfærdigheden i, at disse Folk skal beskattes saa haardt, som de nu bliver. Jeg synes heller ikke, at Chokoladeskatten er retfærdig. Men det er muligt, at den nuværende Regering ikke er i Stand til at ændre disse Skatter, fordi Højre og Venstre i det andet høje Ting er i Stand til — selv om der kunde blive Flertal derfor i dette høje Ting — at modsætte sig Ændringer, der gik i Retning af flere direkte Skatter og færre indirekte Skatter.

Det er min Opfattelse, at det vilde være langt sundere, om man tog den langt overvældende Del af Skatterne ind ved direkte Beskatning, saa kunde Folk dog se, hvad de skulde svare i Skat, saa kunde de kritisere; hvis de mente, de blev uretfærdigt beskattet, og saa kunde de reagere, hvis de mente, at Statens Finanser anvendtes paa en uheldig Maade, idet de saa sikkert vilde protestere derimod. Nu ved Folk jo slet ikke, hvad de betaler i Skatter, for der er vist ingen, der fører et saadant Regnskab. Nogle mener, at det er en Fordel, at Pengene listes ud af Befolkningens Lommer, uden at den er i Stand til at kontrollere, hvor meget der betales i Skatter. Venstre har jo før i Tiden været meget stærke Modstandere af den indirekte Beskatning; jeg mindes fra min Ungdom, da Venstre drog i Leding mod Højre og krævede direkte Skatter i Stedet for indirekte. Der skete jo heldigvis en stor Forandring paa dette Omraade under den radikale Regering, men neppe var Venstre kommet til Magten, før de skiftede Ham, om jeg saa maa sige, og begyndte at vende Bøtten saaledes, at vi fik en hel Mængde indirekte Skatter til Dækning af de Udgifter, som Finansministeren havde at afholde.

Naturligvis maa Skatterne ikke være større end, at de kan bæres, og ikke større end, at Befolkningen økonomisk ikke segner under dem. Men Hovedsagen er, at de Skatter, der anvendes i Samfundets fælles Husholdning, bruges paa rette Maade. De mange Penge, der anvendes til Militærvæsenet, er slet anvendt. Jeg ser Nødvendigheden af, at vi forbedrer Aldersrenteloven og Enkeloven; men jeg haaber, at der ogsaa kan blive Midler til, at vi snart kan forbedre vor Folkeskole, og da navnlig Folkeskolen ude paa Landet, saa vi dog i det mindste kan komme til at staa paa Højde med den tyske Skoleordning i de sønder-